

A vállalkozások számviteli szabályozásának alakulása hazánkban és Romániában

Dr. Borzán Anita

Egyetemi docens, Budapesti Gazdasági Egyetem Pénzügyi és Számviteli Kar

Borzan.Anita@uni-bge.hu

Absztrakt: A globalizáció a gazdasági élet valamennyi szereplőjének magatartását befolyásolja, ezért közvetett módon a számviteli szabályozásra is kihat. Következésképpen a gazdasági kapcsolatrendszer kibővülése, a külföldi szereplők térnyerése, a nemzetközi tőkeáramlás gyorsulása, a multi- és a transznacionális vállalkozások előtérbe kerülése. Az előbbi tényezőkből adódóan a piacon egyre több kapcsolt vállalkozás jelenik meg és fokozódik a nemzetközi információs igény is. A nemzetközi piacon működő kapcsolt vállalkozói körben az anyavállalat konszolidált beszámolójának elkészítésében nagy könnyebbséget jelent az egységes számviteli rendszer. Az egymástól különböző nemzeti számviteli rendszerek ugyanis nem egységesen kezelik a megbízható és valós összkép kialakítását szolgáló információs rendszer kérdését. A számviteli szabályok egységesítésére egy amerikai és egy európai rendszer is kialakult. Az Amerikai Egyesült Államokban az Általánosan Elfogadott Számviteli Alapelvek (US GAAP), az európai országokban pedig a Nemzetközi Számviteli Standardok rendszeréhez igazodó számviteli irányelvek (IAS, majd IFRS) érvényesülnek. A globalizáció által életre hívott nemzetközi standardok főleg a közepes és nagy vállalkozásokat érintik, a mikro-, a kis- és a középvállalkozások viszont továbbra is a nemzeti jogszabályoknak megfelelő információrendszert alakítják ki. Tanulmányomban Magyarország és Románia számviteli szabályozásának az összehasonlító vizsgálatát végzem el.

Kulcsszavak: kis- és középvállalkozások, számviteli rendszer, beszámoló

1 Bevezetés

A hazai számviteli szabályozás területén belül a könyvviteli kötelezettség az 1875. évi XXXVII. kereskedelmi törvényig nyúlik vissza. A törvénykönyv a német kereskedelmi törvény hazai gazdasági körülményekhez igazított átvételét jelentette. A jogszabály első része a kereskedő társaságokon belül a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságok, azaz a betéti társaságok, a közkereseti társaságok, valamint a részvénytársaságok jogállásáról szólt. Az egyszemélyes társaságok fogalma nem, de az egyéni és a társas kereskedések, illetve a második részben a kereskedelmi ügyletek jól elkülöníthetők voltak. Szabályozta a

kereskedelmi könyvek vezetését, utalt arra is, hogy minden év december 31-én kötelező a könyveket lezárni, üzleti leltárt, vagyonmérleget és eredménykimutatást összeállítani. Az üzleti év a naptári évvel esett egybe. A korlátolt felelősségű társaságról és csendes társaságról szóló 1930. évi V. törvénycikk tartalmazta először a hiteles könyvvizsgáló fogalmát. A számvitel rendjéről szóló 1968. évi 33. törvényerejű rendelet keretjellegű jogszabályként szabályozta a könyvvitelt, a mérlegkészítési kötelezettséget, az önköltségszámítást, a költségelszámolást, a számviteli rend és az adatszolgáltatási kötelezettség kérdését. A rendelet hatályát a vállalatokon kívül már a költségvetési szervekre is kiterjesztették. A rendeletet az állami pénzügyekről szóló 1979. évi II. törvény hatályon kívül helyezte. Egészen a rendszerváltásig megmaradt a számvitel központi szabályozása, az egységes szempontok szerinti információkhoz csak az állami szereplők juthattak hozzá, más gazdálkodók nem. A piacgazdaságra való áttérés megkövetelte a piaci szereplők információ igényének a kielégítését, valamint információ szolgáltatási kötelezettségének a piaci alapon történő szabályozását. Az új szemléletű információrendszer magával vonta az 1991. évi XVIII. törvény a számvitelről bevezetését. Többszöri módosítás ellenére a törvényt számos kritika érte, helyenként túl részletesnek, máshol túl szűkszavúnak tartották az Európai Unió normákhöz egyre jobban igazodó jogszabályt. A bírálatok és az uniós csatlakozási tárgyalások előrehaladása együtt vezettek az újrakodifikált 2000. évi C. törvény a számvitelről megalkotásához. A törvény többszöri módosítás mellett ma is hatályos.

Románia hazánkhoz hasonlóan a szocialista rendszerváltó országok csoportjába tartozik. A tervgazdálkodás négy évtizedében a Pénzügyminisztérium irányítása alatt valósult meg a számviteli szabályozás (1. táblázat). Gyakorlatilag a könyvelők kalkulációk és beszámoló készítésével foglalkoztak. Mivel a beszámolókkal összefüggésben csak az „állam” támasztott információs igényt, elég egysíkú volt a számviteli szemléletmód. A rendszerváltással fogalmazódott meg az európai számviteli rendszerekkel harmonizáló rendszer bevezetésének igénye, ami a korábbi évtizedek alatt berögzült gyakorlatot is felrúgta. A privatizációval megerősödött a vállalati szektor, ezért a számvitel modernizációja elkerülhetetlenné vált. Románia, a korábbi társadalmi-gazdasági tapasztalatok alapján a számvitel megreformálásában is francia mintát követett. Az előbbiekből adódóan az 1991/82-es számviteli törvény a francia számviteli szabályozások átvételén alapult. A számviteli rendszer az 1982-es francia Általános Számviteli Tervet (Plan Comptable Generale, PCG) követte, vagyis a romániai számlaterv a francia számlaterv másolata. A Nemzeti Fejlesztési Tervekkel összhangban 2000-től évente nőtt az IAS-k alkalmazásába bevont vállalkozások száma. A 2001/94-es Pénzügyminisztériumi rendelet alapján a nemzetközi számviteli standardok alkalmazása nagyobb teret kapott. 2002-ben, az OMF 306/2002-es szabályozásával a kisebb méretű vállalkozások számára is lehetővé vált a nemzetközi számviteli standardok alkalmazása. A szabályozás – a korábbi nagyvállalatokra koncentráló szabályokkal ellentétben – harmonizálta az

IAS/IFRS alkalmazását az összes vállalat vonatkozásában. A 2239/2011 rendelet a kisvállalatok IFRS alkalmazását szabályozza. A romániai gazdálkodók többsége az EU 213/34/EU irányelvvel harmonizáló román nemzeti számviteli törvény alapján alakítja ki információs rendszerét. A 70 körüli nevesített vállalkozás és a pénzintézetek a nemzetközi számviteli standardok szerint teljesítik beszámolási kötelezettségüket. 2006-ban kezdődött és napjainkban is tart annak a nemzeti stratégiának a kidolgozása, mely az IFRS számviteli rendszerét képes beépíteni a román gyakorlatba (TPA Horwath, 2016).

Időszak	Jellemzők	
1949 – 1989	szovjet típusú	nemzeti számlatükör örökség alapú felfogás a pénzügyi és a vezetői számviteli szemléletmód nem különül el
1990-1998	francia hatás	örökség alapú felfogás a pénzügyi és a vezetői számviteli szemléletmód különül EU-s irányelvekhez való közeledés
1999-2005	francia és angolszász (IFRS) hatás	örökség alapú felfogás megszűnik a nemzeti és uniós számviteli szabályok összhangja még nem alakult ki az IFRS-k vonatkozásában
2006-2011	EU-s összhang	EU IV-es direktívája EU-IFRS szabályok a konszolidált és az egyéb IFRS-t készítő vállalkozások körére
2012-	EU-s összhang	a nemzeti szabályozások teljes uniós összhangja

1. táblázat

A román számviteli rendszer szakaszai

Forrás: M. Moraru, F. Dumitru, 2012

2 Anyag és módszer

A tanulmány megírása során primer vizsgálati módszereket alkalmaztam, melynek keretén belül Magyarország és Románia számviteli törvényének a hatályát, a számviteli alapelveket és a pénzügyi számvitel információs rendszerének középpontjában álló beszámoló formákat hasonlítottam össze egymással.

3 Eredmények

A rendszerváltozással megkövetelt átalakulás az egykori közép- és kelet-európai szocialista országok - köztük hazánk és Románia - gazdasági és társadalmi életének egészét átölelte. A piacgazdasági átmenet új számviteli szabályozást hozott. Alapvető szemléletbeli változás, hogy a beszámoló ne csak az állam, hanem a gazdaság valamennyi érintett szereplője számára megbízható és valós összképet nyújtson a vállalkozás vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről. Az 1991/82-es román számviteli törvény hatálya kiterjed:

- magánszemélyek,
- egyéni vállalkozók,
- állami vállalatok,
- reklámcégek,
- nemzeti K+F intézmények,
- közszereplő vállalatok,
- szövetkezetek,
- gazdasági társaságok,
- egyéb jogi személyek,
- román vállalatok leányvállalatai,
- állandó román székhellyel rendelkező külföldi vállalatok (TPA Horwath, 2016).

A jelenleg hatályos hazai számviteli törvény hatálya a gazdálkodókra vonatkozik. A gazdálkodók csoportjába tartoznak a vállalkozók, az államháztartás szervezetei, egyéb szervezetek, a Magyar Nemzeti Bank, továbbá az általuk, illetve természetes személy által alapított oktatási, egészségügyi, szociális intézmények. A jogszabály hatálya a román törvénnyel ellentétben nem terjed ki az egyéni vállalkozókra.

A beszámoló a pénzügyi számvitel információs rendszerének a középpontjában áll. Romániában a beszámoló összeállítása román nyelven és pénzben (RON) történik. Más pénzben is gazdálkodó vállalkozásoknak román és külföldi pénzben is vezetniük kell gazdasági nyilvántartásaikat. Hazánkban a beszámolót magyar nyelven és – néhány kivételtől (pl. devizakülföldi társaságok) eltekintve - pénzben (ezer vagy millió HUF) szükséges elkészíteni.

A gazdálkodók mindkét országban a kettős könyvvitel zárt rendszerét alkalmazzák, tehát pénzmozgástól függetlenül minden gazdasági eseményt rögzítenek. Romániában a magánszemélyek egyszeres könyvviteli elszámolást is választhatnak (hazánkban nem is tartoznak a számviteli törvény hatálya alá), viszont naplót (Magyarországon pénztárkönyvet is választhatnak) ebben az esetben is vezetniük kell és vagyoni helyzetük alátámasztására leltárt is kötelező készíteniük.

A két ország számviteli alapelvei közül azonos a vállalkozás folytatásának elve, a valódiság (Romániában megbízhatóság), világosság (Romániában érthetőség), következetesség, folytonosság, összemérés, óvatosság, bruttó elszámolás, egyedi értékelés, időbeli elhatárolás, tartalom elsődlegessége a formával szemben, lényegesség. A román alapelvek csoportjában hiányzik a teljesség és a költség-haszon összevetés elve.

A román számviteli törvény négy, a hazai öt beszámoló formát nevesít:

- egyszerűsített beszámoló (csak a magyar számviteli törvényben),
- mikrogazdálkodói beszámoló,
- egyszerűsített éves beszámoló,
- éves beszámoló,
- konszolidált beszámoló.

Eltérés az egyszerűsített beszámolóval összefüggésben jelentkezik. Magyarországon az egyszerűsített beszámoló a pénzforgalmi szemléletű egyszeres könyvvizetésen alapul. A pénzforgalmi jellegű beszámolót a gazdálkodók köréből az egyéb szervezetek (jellemzően nonprofit szervezetek) választhatják.

Mikrogazdálkodói beszámoló készítésével egyszerűsített számviteli rendszert alakíthatnak ki azon vállalkozások, amelyek adott üzleti évre vonatkozó forgalma és mérlegfőösszege Romániában nem éri el a 35 ezer eurót. A beszámoló formát választó vállalkozói körre egyszerűsített szabályok és egyszerűsített számlatükör alkalmazása jellemző. Hazánkban a könyvvizsgálatra nem kötelezett vállalkozó választhatja a beszámoló formát, ha két egymást követő évben a következő három mutatóból kettő nem haladja meg a határértéket:

- mérlegfőösszeg 100 millió Ft,
- éves árbevétel 200 millió Ft,
- éves átlagos létszám 10 fő.

Azok a kettős könyvvitelt vezető vállalkozók készíthetnek egyszerűsített éves beszámolót, melyeknél két egymást követő évben a következő három érték közül kettő nem haladja meg a küszöbértéket:

- mérlegfőösszeg hazánkban 1200 millió Ft, Romániában 3,65 millió euró,
- éves árbevétel hazánkban 2400 millió Ft, éves forgalom Romániában 7,3 millió euró,
- éves átlagos létszám mindkét országban 50 fő.

Az egyszerűsített éves beszámoló kevésbé részletezett az éves beszámolónál. Része a mérleg, az eredménykimutatás, valamint az egyszerűsített kiegészítő melléklet. A cash flow kimutatás és Romániában a saját tőke mozgástábla összeállítása nem kötelező.

Éves beszámolóra kötelezett az a gazdálkodó, melynek két egymást követő évben az előbb megjelölt határértékek közül kettő meghaladja az előírt küszöböt. Az éves beszámoló része a mérleg, az eredménykimutatás, a kiegészítő melléklet, a

cash flow kimutatás, valamint a Romániában a saját tőke mozgástábla. Magyarországon az éves beszámolót készítő üzleti jelentést is készítene, mely nem része a beszámolónak.

Hazánkban a számviteli törvény mellékletében közölt „A”, azaz kontinentális (1. ábra) és „B”, vagyis angolszász változatú mérleg (2. ábra) különíthető el. Az „A” változatú mérlegből közvetlenül megállapítható a mérlegegyezőség elve, mivel az összes eszköznek meg kell, egyezzen az összes forrás értékével. A hazai gyakorlatban elterjedtebb forma mérlegfőösszege révén az összes vagyont meghatározására koncentrálnak. A „B” típusú mérleg finanszírozási szemléletű, melyben megjelenik a vállalkozás nettó forgótőkéje, azaz a tartós forrással finanszírozott forgóeszközök értéke. A nettó forgótőke a gazdálkodó finanszírozási stratégiájának jellegére utal.

A	Befektetett eszközök
B	Forgóeszközök
C	Aktív időbeli elhatárolások
	Eszközök összesen
D	Saját tőke
E	Céltartalékok
F	Kötelezettségek
G	Passzív időbeli elhatárolások
	Források összesen

2. táblázat

A hazai „A” változatú mérleg mérlegfőcsoportjai
Forrás: saját szerkesztés

A	Befektetett eszközök
B	Forgóeszközök
C	Aktív időbeli elhatárolások
D	Egy éven belül esedékes kötelezettségek
E	Passzív időbeli elhatárolások
F	Forgóeszközök – rövid lejáratú kötelezettségek különbözete
G	Eszközök összértéke az egy éven belül esedékes kötelezettségek levonása után
H	Egy évnél hosszabb lejáratú kötelezettségek
I	Céltartalékok
J	Saját tőke

3. táblázat

A hazai „B” változatú mérleg mérlegfőcsoportjai
Forrás: saját szerkesztés

A román mérlegben az egy éven belül esedékes kötelezettségek az eszközök között szerepelnek, viszont az eszközök összértékéből levonjuk azokat (3. ábra). A mérleg szerinti eredmény felosztása, valamint az állami vagyon külön soron szerepel a forrásoknál. A román mérlegben a hazai „A” és „B” változatú mérleg jellemzői is felismerhetők. Mérlegfőösszegével meghatározza az összes vagyont, mivel az eszközöknek és a forrásoknak is van összesen sora, ugyanakkor számol a forgótőke (forgóeszközök – rövid lejáratú kötelezettségek) értékével is, ami finanszírozási szemléletre utal (Csiszárík-Kocsir, 2015). A hazai számviteli törvény 2016. január 1-jétől nem tartalmazza a mérleg szerinti eredmény fogalmát, helyette a tárgyévi gazdálkodásból származó adózott eredmény kerül a saját források közé.

A	Befektetett eszközök
B	Forgóeszközök
C	Aktív időbeli elhatárolások
D	Egy éven belül esedékes kötelezettségek
E	Forgóeszközök – Rövid lejáratú kötelezettségek különbözete
F	Eszközök összértéke az egy éven belül esedékes kötelezettségek levonása után
G	Egy évnél hosszabb lejáratú kötelezettségek
H	Céltartalékok
I	Passzív időbeli elhatárolások
J	Tőke és tartalékok
	A mérleg szerinti eredmény felosztása
	Saját tőke összesen
	Állami vagyon
	Források összesen

4. táblázat

A román mérleg tagolása

Forrás: <http://www.hamorsoft.ro/hu/z10.pdf>

2016. január 1-jétől a magyar számviteli törvényben az eredménykimutatás tekintetében több változás lépett hatályba. A korábban választható „A” (lépcsőzetes) és „B” típus közül az utóbbi, azaz a kétoldalas változat – mely nem is terjedt el a hazai beszámoló készítési gyakorlatban – már nem alkalmazható. Az eredménykimutatás továbbra is összköltség, illetve forgalmi költség eljárással állítható össze (4. ábra). Megszűnt a rendkívüli eredmény és a szokásos vállalkozási eredmény, ezért az üzemi (üzleti) tevékenység eredménye és a pénzügyi műveletek eredménye együttesen az adózás előtti eredményt képezi. A rendkívüli eredmény tartalmát az egyéb vagy a pénzügyi műveletek bevételei és ráfordítási között kell kimutatni. Az eredménykimutatásnak nem része a fizetett (jövőre várható) osztlék sem, azt a kiegészítő mellékletben kell 2016-tól bemutatni. A változások következtében végső eredménykategóriává az adózott eredmény vált a mérleg szerinti eredmény helyett.

Vállalkozásfejlesztés a XXI. században
Budapest, 2016

	<i>Összköltség eljárás</i>		<i>Forgalmi költség eljárás</i>
I.	Értékesítés nettó árbevétele	I.	Értékesítés nettó árbevétele
II.	Aktivált saját teljesítmények értéke	II.	Értékesítés közvetlen költségei
III.	Egyéb bevételek	III.	Értékesítés bruttó eredménye
IV.	Anyagjellegű ráfordítások	IV.	Értékesítés közvetett költségei
V.	Személyi jellegű ráfordítások	V.	Egyéb bevételek
VI.	Értékcsökkenési leírás	VI.	Egyéb ráfordítások
VII.	Egyéb ráfordítások		
A	Üzemi (üzleti) tevékenység eredménye		
VIII.	Pénzügyi műveletek bevételei		
IX.	Pénzügyi műveletek ráfordításai		
B	Pénzügyi műveletek eredménye		
C	Adózás előtti eredmény		
X.	Adófizetési kötelezettség		
D	Adózott eredmény		

5. táblázat
A magyar eredménykimutatás fontosabb tételei
Forrás: saját szerkesztés

1	Értékesítés nettó árbevétele
2	Saját termelésű készletek állományváltozása
3	Saját előállítású eszközök aktivált értéke
4	Egyéb bevételek
Üzemi (üzleti) tevékenység hozamai - összesen	
5	Anyagköltség
6	Munkavállalók költsége
7	Értékcsökkenési leírás, immateriális javak és tárgyi eszközök érték helyesbítésére képzett céltartalék
8	Egyéb üzemi költségek
Üzemi (üzleti) tevékenység költségei - összesen	
9	Tulajdoni részesedést jelentő befektetések kamatai, árf. nyeresége
10	Egyéb befektetett pénzügyi eszközök kamatai, árfolyamnyeresége
11	Kapott kamatok
Pénzügyi műveletek bevételei - összesen	
12	Befektetett pénzügyi eszközök, forgóeszközök között kimutatott értékpapírok értékesítése és visszairása
13	Fizetett kamatok
14	Szokásos vállalkozási eredmény
15	Rendkívüli bevételek
16	Rendkívüli ráfordítások
17	Rendkívüli eredmény
Összes bevétel	
Összes költség/ráfordítás	
18	Adózás előtti eredmény
19	Adófizetési kötelezettség
20	Bevétel után fizetett adó (mikrovállalkozások esetében)
21	Adózott eredmény

6. táblázat:
A román eredménykimutatás tagolása
Forrás: <http://hamorsoft.ro/hu/z20.pdf>

A román eredménykimutatás üzemi hozamai a hazai összköltség eljárású eredménykimutatással azonos sorrendben és tartalommal jelennek meg (5. ábra). Az üzemi ráfordításoknál van nevezéktani eltérés, illetve a magyar egyéb ráfordítások helyett egyéb üzemi költségek kerülnek beállításra. A pénzügyi műveletek eredményének tartalma a két országban azonos. A román eredménykimutatásnak továbbra is része a rendkívüli eredmény, ezért a szokásos vállalkozási eredmény és az előbbi eredménykategória együttesen képezi az adózás előtti eredményt. A végső, visszaforgatott eredmény az adófizetési kötelezettség levonása után a hazaihoz hasonlóan az adózott eredmény.

Az az anyavállalat, amelynél az üzleti évet megelőző két egymást követő üzleti évben az alábbi három mutató közül kettő meghaladja az alábbi határértékeket konszolidált beszámoló összeállítására is kötelezett a kapcsolt vállalkozói kör tekintetében:

- mérlegfőösszeg 6000 millió Ft (Romániában 17,52 millió euró),
- éves árbevétel 12000 millió Ft (román éves forgalom 35,04 millió euró),
- éves átlagos létszám mindkét országban 250 fő.

A beszámoló nyilvánosságra hozatali határideje Romániában a fordulónaptól számított 150 nap, nonprofit szervezetek esetében 120 nap. A nyilvánosság a beszámolóknak a Pénzügyminisztérium területileg illetékes szervéhez való megküldésével teljesül. Hazánkban a fordulónaptól számított ötödik, konszolidált beszámolónál hatodik hónap utolsó napja a nyilvánosságra hozatal végső határideje. Magyarországon a gazdálkodók a beszámoló nyilvánosságra hozatalának, azaz közzétételének és azzal egyszerre a letétbe helyezésének elektronikusan, a kormányzati portálon keresztül tesznek eleget.

Összegzés

A piacgazdasági átmenettel mindkét rendszerváltó országban megnőtt a magántulajdon szerepe, ezzel párhuzamosan csökkent a piaci mechanizmusba történő állami beavatkozás igénye. A tervgazdálkodás felszámolása után szükséges volt a vizsgált országokban egy hatékony, a piaci szereplők elvárásait kielégítő információrendszer kiépítése. Az Európai Unió csatlakozást célul kitűző, majd a 21. században teljesítő országok számviteli törvényi szabályozása a nemzeti sajátosságok mellett számos hasonló vonást mutat. Fontosabb eltérések:

- a román törvény hatálya az egyéni vállalkozókra is kiterjed,
- a számviteli alapelvek köre a magyar számviteli törvényben bővebb,
- a beszámolók formáját illetően a magyar számviteli törvényben nevesítésre kerül az egyszerűsített beszámoló,
- a román mérleg ötvözi a kontinentális és az angolszász jellemzőket,
- a hazai számviteli törvény az eredménykimutatás vonatkozásában 2016. január 1-jétől több eredménykategóriát megszüntetett, amelyek a román számviteli törvényben még jelen vannak.

Összességében a számviteli törvény beszámolóra irányuló összehasonlító vizsgálatával megállapítható, hogy a globalizáció a nemzeti jogszabályokba is begyűrűzött. A hazai törvények azonban csak a kis- és középvállalkozások szempontjából alapvetőek. A konszolidált beszámolót készítő multinacionális anyavállalatok információ szolgáltatását ugyanis nem a nemzeti, hanem a nemzetközi számviteli standardok szabályozzák elsődlegesen.

Felhasznált irodalom

- [1] Csiszárík-Kocsir, Á. (2015): A hazai vállalkozások által alkalmazott finanszírozási stratégiák egy kérdőíves kutatás eredményeinek tükrében, Vállalkozásfejlesztés a XXI. században V., Óbudai Egyetem, Keleti Károly Gazdasági Kar, 33-55. pp.
- [2] Hamor Soft Kft.: Román mérleg, eredménykimutatás. <http://hamorsoft.ro/indexhu.htm> (Letöltve: 2016.03.12.)
- [3] M. Moraru, F. Dumitru (2012): Comparative study regarding the accounting system in Romania, France, Great Britain, and USA http://fse.tibiscus.ro/anale/Lucrari2012_2/AnaleFSE_2012_2_087.pdf (Letöltve: 2016.03.12.)
- [4] TPA Horwath: The main accounting regulations in Romania http://www.tpa-horwath.ro/sites/default/files/downloads/service_overview/romanian_accounting_system.pdf (Letöltve: 2016.03.12.)
- [5] 1875. évi XXXVII. kereskedelmi törvény <http://www.1000ev.hu/index.php?a=3&param=5692> (Letöltve: 2016.03.12.)
- [6] 1930. évi V. törvénycikk a korlátolt felelősségű társaságról és a csendes társaságokról (Letöltve: 2016.03.12.) <http://www.1000ev.hu/index.php?a=3&param=7817>
- [7] 1968. évi 33. törvényerejű rendelet a számvitel rendjéről <https://www.opten.hu/1968-evi-33-szamu-torvenyereju-rendelet-j295164.html#new1> (Letöltve: 2016.03.12.)
- [8] 1979. évi II. törvény az állami pénzügyekről, in. Gadó, O. (1980): Törvény az állami pénzügyekről, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Bp. 163 p.
- [9] 1991. évi XVIII. törvény a számvitelről (Letöltve: 2016.03.12.) <http://mkogy.jogtar.hu/?page=show&docid=99100018.TV>
- [10] 2000. évi C. törvény a számvitelről http://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=A0000100.TV (Letöltve: 2016.03.12.)
- [11] Legea contabilitatii actualizata 2015 – Legea 82/1991 <http://contabilul.manager.ro/legea-contabilitatii-actualizata.html> (Letöltve: 2016.03.12.)